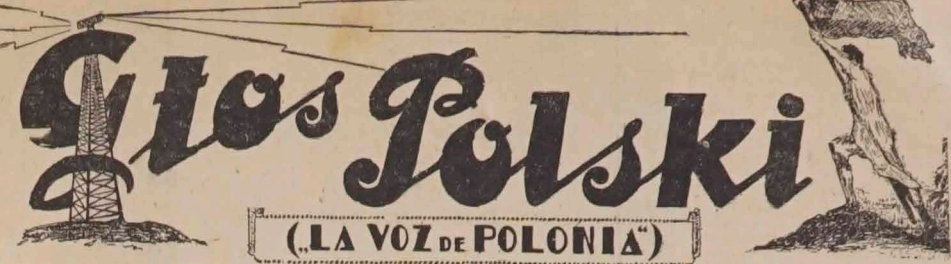

OFICJALNY ORGAN
KOLONJI POLSKIEJ
w ARGENTYNIE
WYDAWANY PRZEZ
Związek Towarzystw
Organizacji Polskich
"DOM POLSKI"
w ARGENTYNIE

SEMANARIO OFICIAL
de la
Colectividad Polaca
en la Rep. Argentina.
EDITADO POR LA
ASOCIACION
"DOM POLSKI"
FEDERACION de las
SOCIEDADES y ORGA-
NIZACIONES POLACAS
en la
REP. ARGENTINA.

Redakcja szynka jest codziennie od godziny 18 do 20. W niedzieli listwa-redakcja zamknięta. Za wszelkimi sprawami związanymi z tymczasem należy zwracać się bezpośrednio do redakcji w godzinach urzędowych. Nadane listy reklamowe redakcja nie zwraca.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
DIRECCION Y ADMINISTRACION DEL SEMANARIO POLACO
"GLOS POLSKI", Calle CHARCAS 418, BUENOS AIRES
U. T. 31 - Retiro 6112.

Warunki prenumeraty z przesyłką do domu Rosznie 5 zł - półrocznie 8 2/30 kwartałnie 4 1/30. Zagranicą rocznie 3 dolary. Dla członków towarzystw (opłata w towarzystwach) 30 ct. miesięcznie. - Pojedynczy numer 10 cent. Ceny ogłoszeń: według umowy. Posażnikowi pracy 50 ct. zniżka.

POLĄCZENIE KOLONJI POLSKIEJ - FAKTEM DOKONANYM JEDYNĄ NACZELNĄ ORGANIZACJĄ - "DOM POLSKI" JEDYNYM SPOŁECZNYM ORGANEM „GŁOS POLSKI”!!

EDNOLITY FRONT.

A słowo stało się ciałem... Polonia Argentyńska z dniem 13-go września stanowiła jedną zwaartą i nierozdzielnie całość, jedną polską rodzinę, skupiającą się pod sztandarem FEDERACJI POLSKICH TOWARZYSTW I ORGANIZACJI "DOM POLSKI" w ARGENTYNIE.

Polonia Argentyńska w ubiegłą niedzielę zdała swój egzamin dojrzałości społecznej!

Zorganizowane wychodźstwo polskie po trzechletniej ciężkiej praktyce, w ubiegłą, niedzielę złączyło się Polaczenie polskiej braci emigracyjnej odbyło się bez żadnej pomocy wyższych protektorów, bez żadnej presji z zewnątrz: Polaczenie Potonji nastąpiło z wolnej, nieprzymuszonyj wolj zorganizowanego polskiego wychodźstwa!

Odbyło się za zgodą wszystkich Polskich Towarzystw!

REZOLUCJA POLĄCZENIOWA PRZYJĘTA ZOSTAŁA JEDNOLITNIE!!

Nieomal po punktualnie o oznaczonej godzinie zebrało się w niedzielę 13-go bm. w lokalu Patronatu "Domu Polskiego" na Retiro około 40 delegatów Polskich Towarzystw ze stolicy i pobliskiej prowincji.

O godz. 10-tej min. 15 posiedzenie zagaja gospodarz lokalu miłymi słowami wielkie powitanie i wyraża nadzieję, iż z lokalu tego kolonia polska wyjdzie polczona w jedną całość.

Następnie głosu w tej sprawie udziela p. Stanisławowi Kowalewskiemu, jako generalnemu referentowi ze strony Komisji Polaczeniowej, który jednocześnie, w imieniu tejże Komisji, obejmuje przewodnictwo zebrania.

W zwiazkach i dobitnych słowach p. Kowalewski informuje ze lwanych o calokształcie pras, dokonanych przez Komisję o stanowisku Towarzystw, nie mogacych ze wzgledow natury technicznej przyzwalaj delegatów na dzisiejsze posiedzenie, lecz wyrazajacych swój poglad, na polaczenie listownia (treść listów odczytuje zebrany p. Pzyzik). W koncu referent oswiadcza, że Komisja Polaczeniowa udalo się z powodzeniem pozostale do polaczenia przesydkow usunac i zrehabowac rezolucje, która jako wniosek plenum Komisji mowca obiecuje przyczynac się do wyzercpaniu wspelnego dyskusji (odnośnie polaczenia) ze strony obecnych delegatów.

Po referacie p. Kowalewskiego głos zabiera szereg mówców, wszyscy mowcy wypowiadaja się za jednolitym frontem Kolonij Polskiej.

Po wyzercpaniu wstepnej dyskusji przewodniczacy odczytuje treść R rezolucji, proponowanej przez Komisję Szesciu, której brzmienie jest nastepujace:

REZOLUCJA

Zebrań w dniu 13-go września 1931 roku w lokalu PATRONATU ZWIĄZKU "DOM POLSKI" w Buenos-Aires przedstawiciele Polskich Towarzystw w Argentynie, po wysłuchaniu referatów Komisji Szesciu (wyłonionej "ad hoc" do przygotowania robot nad ostatecznym polaczeniem Kolonij Polskiej w jedną całość) i wyzercpaniu przedyskutowanym tychnie referatów, uchwalaja co nastepuje:

a) Wobec kompletnej dojrzalosci wrod zorganizowanego polskiego spolecznostwa w Argentynie ideal licidwaij dotychczasowych dwóch obozow i pozostawienia tylo jednego naczelnego ciata spolecznego Kolonij, zebrań delegatow postanawiaja z dniem dzisiejszym silnikowac Federacje Polonij Towarzystw i Organizacji Narodowych Argentyny i Uruguayu i wszelkie dotychczasowe czynnosci Federacji wspólnie z jej ewentualnym majlaktiem i archiwem, przekazac Związkowi Towarzystw i Organizacji "DOM POLSKI" w Argentynie, który z dniem dzisiejszym uwalany jest przez wyzercpanie polskie towarzystwa w Argentynie jako POLONA NACZELNA ORGANIZACJA POLSKICH TOWARZYSTW I ORGANIZACJI w ARGENTYNIE. Z tego tytułu dotychczasowa nazwa "Domu Polskiego" w jęzuku polskim z dniem dzisiejszym ulegnie minimalnej zmianie i brzmieć będzie:

FEDERACJA POLSKICH TOWARZYSTW I ORGANIZACJI "DOM POLSKI" w ARGENTYNIE.

b) w zwiazku z powyższym zebrań przede awiele owarzystw postanawiaja rowniez formalnie silnikowac i wydawnictwo "PRZYJACIEL LUDU", jako organ spolecznego Federacji Polskich Tow. i Org. Nasod w Argentynie i Uruguayu, uwalajac z dniem dzisiejszym za jedyny pteozny i oficjalny organ Kolonij Polonij w Argentynie tychnik "GŁOS POLSKI". Tym samym polozona dotychczasowemu zarzadowi Federacji o pozyczeniu silnikowych krokow, likwidujacych "PRZYJACIELA LUDU", który był w ostatnim tygodniu mowca ewentualnie wyzercpanie, ale już jako tychnik czysto prywatny, rozporzadzajaj swoj 1-szy rok istnienia i 1-szy numer wydawnictwa:

c) dla przeprowadzenia wszystkich tych prac likwidujacych, zebrań delegatow postanawiaja wybrac specjalna EGZEKUTYWIE WYKONAWCZA, złożona z 3-ech osob, którychby, poza przeprowadzeniem omdnych robot i utrwaleniem ideal Jednego polskiego obowu wrod Towarzystw, majala sie wpednie z zarzadowi Związku "DOM POLSKI" przygotowawemu przedmiem do Ednolitego, z Kładzi Federacji, Polskich Tow. i Organizacji "DOM POLSKI", który wioden się odbył 11-go i 12-go października 1931 roku w Buenos Aires i na którym się odien był wybrany nowy zarząd Federacji "DOM POLSKI". Odnosna Egzekutywa Wykonawcza winna pracowac ściśle z dotychczasowym zarzadowi "Domu Polskiego" i być obecną na wszystkich jego zebrańach (as do Ednolitego Zjazdu).

W koncu zebrań delegatow, stwierdzajaco, że powyższe historyczne wydarzenie w życiu Polonij Argentyńskiej radykalnie udzielowi Kolonij z jej dotychczasowymi niedogadami i potępie polnie robotę spoleczną polskiego wychodźstwa naprzod, spojaja do ogolu Polonij Braci Emigracyjnej, a zwłaszcza celownik

zarzadowi Towarzystw, by całą swą wolą i energią pomogli Centralnej Organizacji w jej szlachetnej i ciekłej roboty spolecznej, a tym samym, by przyczynili się do podniesienia dobrobytu polskiego wychodźstwa w Argentynie oraz godności Imienia Polakiego na obczyźnie.

Buenos Aires, 13-go września 1931 roku.

Treść powyższej rezolucji, zebrań żywiolowo przyjmujacy oklaskami, a jeden z bardziej rozrentuzamowanych proponuje przyjęcie jej przez akklamacje.

Jednakże szereg innych mówców proponuje rozważnie przedyskutowanie punktu po punkcie powyższej rezolucji i identyczne głosowanie nad nią.

W dyskusji zabieraja glos pp. Czyczewski, Szpasmacher, Znacharenko, Adolf Marczewski, Bronislaw Marczewski, Szostak, Pzyzik, Marus, Swirski, Pleśniak, Mrozowski Janusziewicz i inni.

W pieknych i wzruszajacych przemowieniach wszyscy mowcy okazujaj się gorącymi rzecznikami zgody. — Czas już abyśmy przestali się interesowac sprawami mniejszej wagi i grzebac się nad bolesna przeszloscia — (z przemowienia p. Marusa) — zebrałismy się na to, aby Kolonij Polska poprowadzila na ten nowy Wielki Goscinnie! A wobec tego wielkiego dzieła wszelkie przeszle urazy musza zniknac! —

I z tym podobno piekniejszami wychodzily z ust mówców... Rezolucje analizowano rozważnie.

Punkt za punktem głosowana rezolucja — przyjęta zostala przez zebrańch JEDNOLITNIE!

Gorące oklaski ogolu zebrańch były odpowiedzią na podany przez przewodniczacego wynik głosowania.

Po uchwaleniu rezolucji dokonano wyboru członków Egzekutywy Wykonawczej, którą powieszono do 11-tu osob, i do której weszli:

- 1) p. Stanislaw Pzyzik (z ramienia "Domu Polskiego") jako Prezes)
- 2) p. Stanislaw Czyczewski
- 3) p. Franciszek Marus (z ramienia b. Federacji)
- 4) p. Boleslaw Janusziewicz (z ramienia b. Federacji)
- 5) p. Wladyslaw Pleśniak (z ramienia Tow. "Wolna Polska")
- 6) p. L. Szpasmacher (z ramienia Tow. "Wolna Polska")
- 7) p. Aniszewski (z ramienia Tow. Polskiego na Dock Sud)
- 8) p. Mrozowski (z ramienia Tow. Polskiego na Dock Sud)
- 9) p. Czarnyszewicz (z ramienia Zw. Polskiego w Berisso)
- 10) p. Znacharenko (z ramienia Tow. Polskiego w Llavallol nad do C. Fed.)
- 11) p. Kruszyzna (z ramienia Sekcji "Domu Polskiego" w Quilmes)

Następnie przewodniczacy p. Kowalewski w dluzszym przemowieniu gratulowal zebrańch za ich obywatelski i nawskros spoleczny i historyczny uczynek.

— Dzień dzisiejszy, to wielkie swięto dla tej nielicznej grupy bojowników spolecznych — mowi mowca, — którzy od trzech z góra lat niezmordowanie walczyli o zrealizowanie Jednego Frontu, Obozu Polskiego. Dzień dzisiejszy jest ukoronowaniem ich pracy i wyzwaleni... I dlatego niektórym z nich sluznie nalezy nie wyodzyczek po trzechletniej ciężkiej pracy... Po trzechletnim szarpaniu ich czi, zdrowia i nerwow... Po trzechletnim wiazaniu z "kalozasami" w ich duszeli... Nie szczędzajmy ich życia prywatnego i ich rodzin... —

A jako jeden z tych, którzy najwięcej z tytułu propagowania ideal polaczeniowej najwięcej "kaształow z ognia" musial wyzyciag, był mowca, uwaza zatem; za zupełnie naturalne, by pierwizewolno zorganizowana kolonija ten unlop udzielila. — Z dniem dzisiejszym — mowi p. Kowalewski misje moga w pracy spolecznej wrod wychodźstwa polskiego uwazam za skonczoną i przestaje aktywnie wrod Was, obywatelu, pracowaci! A najwziscia podziekuj, jaka mi mozece okazac, będzie, jeśli po tej mojej rezgnacyi żaden z następnych mówców ani słowa protestu w tej sprawie nie wypowie, gdyż jest to moce nieodwrotalne postanowienie! —

Po wyzercpaniu porzadku dziennego przewodniczacy o godzinie 13.15 zamykla posiedzenie i zaprasza wszystkich delegatów na wspólny obiad do Bezpłatnej Jadalni "Domu Polskiego".

Po skonczonym "glodowym" obiedzie, na upamiętnienie tego historycznego w życiu Polonij Argentyńskiej dnia, zrobiono wspólnie zdjecje uczestników pamietnego zebrańa i napelnieni nowa winą w przyszłosci Polskiego Wychodźstwa delegaci porozeszli się do swych Towarzystw, z głębokim pozewiedzeniem, iż dokonali wznieślogo dzieła dzieła, którego owoc niezadługo spojzawac będzie cala Polska Brac Wychodzica w Argentynie!

STRASZNA KATASTROFA KOLEJOWA W RUMUNJI 25 OSÓB ZABITYCH I KILKUDZIESIECIU RANNYCH

Budapeszt. — 25 osób zginelo i około 40 rannych w katastrofie przy wyzercpaniu w Wiedniu—Cołonię, jaka się wydarzyla w przestroju przy przyjeździe do stacji.

W HISPANII NIE BĘDZIE KARY ŚMIERCI

Madryt. — Według projektu nowej konstytucji, na terytorium Republiki Hiszpańskiej kara śmierci zostaje zniszczona kalkuwalnie i nie będzie stosowana tak wobec przestępców cywilnych jak i wojskowych, nawet za zdradę stanu, za wyjątkiem czasu wojennego.

Wielu przyznaje, iż głównym powodem tak szybkiego upadku monarchii w Hiszpanii był akt rostrzelania dwóch oficerów, P. Galan a i G. Hernandez, przywódców powstania w Jaca. Kara śmierci, zastosowana wobec tych dwóch młodzieńców, spowodowała burzę protestu przeciwko generowli Berengero, który mógł ich ulaskawic, nie czyniac tego jednak; wówczas głębokie oburzenie mas dalo wyraz w zmnożonym ruchu rewolucyjnym po całym kraju, który jak wiadomo, skończył się detronizacją króla i Ogłoszeniem Hiszpanij Republiką.

Nowy projekt konstytucji przewiduje całkowite zniesienie kary śmierci, za wyjątkiem czasu wojennego. Starożytny kodeks karny królestwa Hiszpańskiego przewidywal karę śmierci za zabójstwa, lub zdradę stanu, lecz z racji licznych wypadkow, gdyż dla wielu osadzonych na śmierć w ostatniej chwili nieraz przychodzilo ulaskawienie, bądź to z okazji jasnosc swięta państwowego, bądź też wprost z własnej woli króla.

Według dawnych praw Hiszpańskich dla przestępcow cywilnych stosowano karę śmierci przez powieszono, wojskowych zaś rozstrzelano. Jedną z ostatnich egzekucji przez powieszono dokonano w Tarrasa w roku 1925 na osobach trzech bandytow, którzy napadli i zabili plutnika z Banku de Alborada w Tarrasa. W Madrycie ostatnia egzekucja publiczna odbyła się w roku 1923.

NAJBLIŻSZA PODRÓŻ LINDBERGLA

Tokio. — Pułkownik Lindbergh, wraz ze swą matką zamierzaja po 10. lut. odbyc dalsza podróże arpolarną i Japonii do Chin.

ZAWIADOMIENIE

Towarzystwo Polskie w Buenos Aires, z siedziba na Dock Sud, urzada dnia 20-go września r. b. w niedziale po południu o godz. 3ej punktualnie Przdstawienia pod. tytułu „REDUTA NA PODDASZU”

(Czart styczniowy w Lym alcie pióra Ed. Czaplńskiego)
Po przedstawieniu zabawa taneczna, na którą zapraszajmy ogól Rodaków. Zarząd.

Facsimile historycznej rezolucji z podpisaniami wszystkich uczestników Zebrania na zasadzie którego z dnia 13-go września 1931 r. w Argentynie istnieć tylko Jedna Centralna Instytucja Polskich Organizacji spolecznych t. j. FEDERACJA POI SKICH TOWARZYSTW "DOM POLSKI" W ARGENTYNIE.

Buenos-Aires, 13-go września 1931 roku.

Podpisy: Stanislaw Pzyzik, Stanislaw Czyczewski, Franciszek Marus, Boleslaw Janusziewicz, Wladyslaw Pleśniak, L. Szpasmacher, Aniszewski, Mrozowski, Czarnyszewicz, Znacharenko, Kruszyzna.

SEAN NADAL WYCHWAŁA SOWIECKA „PIATILETKĘ”

Wielki literat angielski, George Bernard Shaw po powrocie z Francji, chwalił nową program ekonomiczną sowiecką w przedmowa do członków letniej szkoły niemieckiej.

KARABINY MASZYNOWE PRZECIWKO DZIECIOM W AMERYCE

„SWIĘTA WOJNA LEGJONU AMERYKAŃSKIEGO Z BANDYTAMI”

„Jak donosi depesza z Nowego Jorku, ulice Nowego Jorku w dzielnicach wschodniej były widownią strasznego zbrodni bandyckich. Oto w pewnej chwili na jednej z ulic zażarłoby auto otwarte, kierując się przed linją gazolinie i wyszyk. Mężczyźni, którzy stali przy wyszynku uciekli do wnętrza, a wozak bandycki z automobilu otworzył ogień karabinów maszynowych.

PRZYJAZD STATKÓW

Table with columns: Dnia, Z korp. do dnia, Dni, Godz. Lists ship arrivals from various ports like Monte Sarmento, Cap Arcona, etc.

PRZEZ WŁADZE TUTEJSZE KONCESJONOWANA JEDYNA POLSKA SZKOŁA SZOFERSKA

„JEDYNA POLSKA SZKOŁA SZOFERSKA POZNAŃ” pod nazwą „POZNAŃ” Z WARSZTATAMI REPARACYJNYMI

„Nasza przez tutejsze władze koncesjonowana szkoła szofska gwarantuje uzyskanie dyplomów prawo jazdy na Buenos Aires jak i na całej Rep. Argentynie.

Jedna grupa praktykantów przy nauce warsztatowej.

„Szkoła Szofska „Poznań” prosi wszystkich zainteresowanych, którzy mają chęć swój zawód zmienić na lepiej płatny i lepszą pracę, z którego to zawodu mogą korzystać w całym świecie, o wstąpienie do szkoły szofskiej „Poznań”.

BUDUJĄ AEROPLAN O SZYBKOŚCI 375 MIL NA GODZ.

„Paryż. — W wrześniu bieżącego roku odbędzie się wystawa aeroplanów w Anglii o pulaw. Schneider. W wystawie weźmie w tym roku udział Francis Robineau, który przystąpił do budowy samolotu, o sile 2000 koni parowych. Samolot będzie mógł robić 375 mil na godz. Po ukończeniu samolotu będzie nim Robineau próbować, a w razie ich udania się, Francja weźmie udział w wystawach i zawodach międzynarodowych, jeżeli w tym kraju nie odbędzie jeszcze szybowca „serwala”.

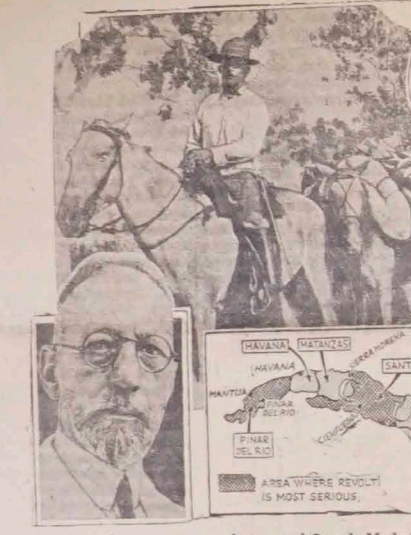
LUDEJE GINA WSKUTEK POWODZI W MEXYKU

„Meksyk miasta. — Siedmiu osób zginęło w czasie powodzi w Tampancie, w stanie Tampanctis, co czyni ogółem 15 ofiar powodzi i wybuć ośmiu wulkanicznych, jakie nawiedziły trzy stany w przeciągu jednego tygodnia. Szkoła, wybudowana głównie przez wykopy wody, wybuć w kilka miljonów dolarów. Wskutek wykupu rzeki Panamo zalane zostały ulice miasteczka Tampacuna na 6 stop. Miejscowość Villa Guiterro w San Luis Potasi, znalazła się na 8 stop pod wodą. Kilka osób i znaczna ilość bydła zginęła wskutek zepchnięcia.

ZWYCIEŚTWO KAWALERSTW POLSKICH NA KONKURSACH HIPPIKICZNYCH W RYDZIE

„Rydz. — W dniu dzisiejszym rozstrzygnięto się na międzynarodowe zawody hipiczne. W zawodach dzielących wagi udział wzięli jeźdźcy z Łotwy, Polski i Estonii. Wodwojny pułk har. m. Rydz zdobył por. 25 p. ul. Bojowicz na „The Top”, drugo na groda podzielili się mjr. Treankwid na klaczy „Wadria”, por. Rojewicz na „Black Boy” i nadpo-

RUCH REWOLUCYJNY NA KUBIE

U góry na prawo prezydent general Gerardo Machado, u dołu na lewo jego przeciwnik, ekspreszjer Mario Menocal. W środku rewolucyjny transport środków żywnościowych. Na mapce części zakreślane oznaczają polacie objęte rewolucją.

EMIGRACJA DO URUGWAJU

„Urząd emigracyjny ograniczył udzielenie wiz emigracyjnych do Urugwaju z dn. 10-go września b. r. t. j. na okres przejściowy — na czas niepomyślnej koniunktury na rynku pracy w Urugwaju. Wizy emigracyjne udzielane będą jedynie 1) emigrantom, posiadającym kartę wezwania, 2) samotnym emigrantom żydowskim, posiadającym prócz opłaconej karty okrojowej i wizy 50 dolarów amerykańskich na czek przy lądowaniu w Montewideo.

NAJSTARSZA KOBIETA ŚWIATA

„O ile podobno Turcja zdobyła rekord najstarszego mężczyzny, a Japonia najdłuższych wąsów, o tyle — jakby to wynikało z doniesienia prasy bułgarskiej — najstarsza kobieta świata żyje właśnie w Bułgarii. Jest nią rzekomo Slavka Mitowa.

EMIGRACJA DO URUGWAJU

„Ważny. Osoba ta liczy bowiem pełno 152 lat życia, jest zatem tylko ko 5 lat młodszą od najstarszego Turka, sławnego Zaro Asa. Pisma podają też, iż pochodzi ona wogóle z diugowicznej rodziny, a także jej mąż, który opuścił ten pałód ziemski przed 50 laty, dożył pięknego wieku 110 lat. Jest zatem Slavka Mitowa od 110 lat wdową, co także jest niewątpliwie rekordem.

„Do tej pory zachowała pewną rzeźbię i posiada nawet tyle siły, że sama codziennie doł swoją krowę. Nie pamięta, czy kiedykolwiek chorowała, a głównie jej pożywny stanowią ziemiaki, które jada nawet w stanie surowym, co — w zdaniem — uwołnio ją od reumatyzmu, który w pewnym okresie czasu zaczął jej dokuczać.

SPOŁECZNY ORGAN „GŁOS POLSKI” I ZJEDNYWAJĄCI MU PRENUMERATORÓW!

„Chęć, walk, oślepiających błyskawic i grzmotów I życia, życia! Chęć burz, co wyrwą ludzkość wzdłużnych opłotów. Niech młodych twarz ukazę słonczną... — Pewnie już potem nie nie piśiesz!... Książki miał się serdecznie: — Ty zawsze, jak widzę wybor nie deklarujesz... — Dajmy temu pokój — szepnął książka, mierzając niechcinnie brwi. Po krótkim wstąpieniu mu na blade czoło, wparł twarz na dłoń, zdumiał się. — Wiesz, Franek — mówił dalej podniecony medyk — dopiero dziś szersze ci wyznam, żeś nigdy nie przypuszczal, że ty to stಾನiesz księciem... Co komu przeznaczono... — Ty taki bujny, taki zwy, z taką siłą wygłaszający „poganские basia życia... No, ale jeśli tylko szczęśliwy, naprawdę szczęśliwy... z całej duszy — Dzieki niebiosom, mamy dziś taki bajeczny dzień. Nie myślałem nigdy, że się tak rozruszamy... Po tej bezustannej mowotwie bieganie na linkie uniwersytet... znowu ciekła odycha pełna pierś. Taka szersza wesołota na wszystkich twarzach. Nasza muzyka... chłopcy, dziewczęta... W tej chwili jedna z tancerzek przywołała do medyka i chwyciła go za rękaw: — Chodźciez panie, potaneczcie się! — Za chwilę medyk i dziewczyna dosiili się już przed muzykami, dyszac z użycia. Książka siedział na krześle, oddechając ciężko. Siedział, jakby przywołany i patrzył sennym.

PRYMICYE II.

— A gdzie im obow z jęgonowia, to be wasz tegi i posmiewany, i Szarzelom jak gajdz i szład, jak kieby był chory — wtraca Kulak. — Oni de musza radzi wiedzieć, bo wdy czam. Wamie nadobę Porobki! Wiedzi ja też waznego czegoś. E. ków to, kół! — kłopotnie sie też na niego dani? — Bez sądz. Bo też oni od matematyki waz. Jeszcze we szkolce to jedni bez drugiego si dadas... Oni to ków dobry, ale sie przedniej szad, jak to tak... — Tak to tak. — Nie siecie nie kłopot. — Tak sobie coś sągudzi do siebie. — A gdzie ledzi sie barwista faza tancerzy, a po długich kwazach siedzą nurewosłoni gazdowcy, wopomniąc sobie stare czasy, dobre czasy. — Ducej kłami tu sachodza z ruszaniem truniku. Spdzij Szarzelom jakby o dzieśnieś lat odolnoidal, gni od stado do stado. Szarzelonwa al boli radniar szczęścia — co chwila stęje w kacie, pchasta swa głowę, pochłoni do czepistych zapiski i... — A za stołem, pod obramami, na miorowem krzesle siodli oni, boia ter żalaj encytopista, młody pomiczant Stefan Hłady, wosnowy rozczarzą powołanie, wosnowy Chłopak jeszcze ładnie młody, tylko okulary dodają mu powagi i waz radniar, wzdęta wiekca cizmie włoży. Odczył go tłum krenznych i gajdów, wozawca ko nie, z których kładza chce być jak najbliżsi młodego kładza, chce przetrzymać, dacznie się jego sz-

— Nie uwierzycie, jęgonowia — wola mi cały gno jedna z bliższych krenznych — jak my wszyscy wesośli, jak nie też przecie kładza w wodzie doczekali. — Dyt i my haw w sąjedźstwie strasnie radzi, jęgonowia! Mój chłop, nie wyzytywać, trzymaj was do chłupu... — Wiedzi to honor dla całej wasi, wielki honor — kłose poważnie i z przejęciem wój! Mawiana. — Trzydziesiąt róków mija, jak ta z nasza wia nie było kładza. Odgåd umarł kładzi Bohel — bazyście go, przyjeźni? — O dyt cozym nie baczyl. — Ten, co to w Szarzelonwie koło Tarnowa był proboszczem... Odgåd jemu sie zmarlo (wiczný odjocnyk razc mu kład, Fanie), to ta z tej was nie było kładza. — Amby sie naszad, że to już takie ról... — I znowu go mamy, chwala Pa m Jęgonowia... — Panierwa będzie dla całej wasi isławawcy, jęgonowia! — A przynie też i rodzicom dopomocnie. Bedzie im lżej na starość. — Ej lży, lży!... Tymczasem doktor imięnie się głowio i przypija do dziewięty. Szczęcie on do dziewięty, lub zarłowie z kłomozkami, które czynio odwarżają się znowozdżone. Dziewięty, amiele do Porobkielom, na kładza ogpogładza zedłeka, z utranianiem. Czuję przepaść sakramentu. — A młody primicyant ugina się niemiad pod jarzmem powszechnie go wesoła. Chciały dotrosić się do ogólnego tonu, zchodzący każdemu odpowiedniośi on przyjmonego kładzi kładzemu z osobą podoba kławać alimiechem. Wierc, mimo zmoczenia, wzdłozenie przyklozie kładzemu i ulimiecha się do wesołki. W serdeczmem wopieniu wól szczępa po choinach, wiedz-

— Nie uwierzycie, jęgonowia — wola mi cały gno jedna z bliższych krenznych — jak my wszyscy wesośli, jak nie też przecie kładza w wodzie doczekali. — Dyt i my haw w sąjedźstwie strasnie radzi, jęgonowia! Mój chłop, nie wyzytywać, trzymaj was do chłupu... — Wiedzi to honor dla całej wasi, wielki honor — kłose poważnie i z przejęciem wój! Mawiana. — Trzydziesiąt róków mija, jak ta z nasza wia nie było kładza. Odgåd umarł kładzi Bohel — bazyście go, przyjeźni? — O dyt cozym nie baczyl. — Ten, co to w Szarzelonwie koło Tarnowa był proboszczem... Odgåd jemu sie zmarlo (wiczný odjocnyk razc mu kład, Fanie), to ta z tej was nie było kładza. — Amby sie naszad, że to już takie ról... — I znowu go mamy, chwala Pa m Jęgonowia... — Panierwa będzie dla całej wasi isławawcy, jęgonowia! — A przynie też i rodzicom dopomocnie. Bedzie im lżej na starość. — Ej lży, lży!... Tymczasem doktor imięnie się głowio i przypija do dziewięty. Szczęcie on do dziewięty, lub zarłowie z kłomozkami, które czynio odwarżają się znowozdżone. Dziewięty, amiele do Porobkielom, na kładza ogpogładza zedłeka, z utranianiem. Czuję przepaść sakramentu. — A młody primicyant ugina się niemiad pod jarzmem powszechnie go wesoła. Chciały dotrosić się do ogólnego tonu, zchodzący każdemu odpowiedniośi on przyjmonego kładzi kładzemu z osobą podoba kławać alimiechem. Wierc, mimo zmoczenia, wzdłozenie przyklozie kładzemu i ulimiecha się do wesołki. W serdeczmem wopieniu wól szczępa po choinach, wiedz-

— Wiesz, że ci żyję z całego serca, z całej duszy... Cieszę się, że już kładzemu, że ojowicie rady, że wyzrycy wesołi... Daj ci Boże jak najlepiej, żyć ci z całego serca... — Serdecznie ci dziękuję... — Mnie jeszcze daleko do celu... Gdzie ta Jeszcze co do czego! A ojciec tylko kłnie, żeś się „zmarł” i wyponiama każdy dżok. Niech tam wszyscy dybali... Staremu się zdaje, że powiniennem żyć woda i powietrzem. Czasem to ci mam o chłote płać na wszystko i ucie do Ameryki... — No, no, nie rób tragedii — imięnie się kładz. — Zdjaje mi się, że nie jest tak źle... Pijmy! — Najlepszego... W gruncie rzeczy stary może mnie i lubi, ale haniebna uina! A skapy, że mu z ręką ucinaj każdy dżok... — Musisz mu już wybaczyc... — Wiesz, Franus... serdecznie rad, żeśmy się znowu zešli. Dawnośmy się już nie widzieli... Pamiętaj, jak my to miesialdali w trójkę, przy bramie Florkowskiej! Ja, ty i Staszek... ładnie to były czasy, bołkie czasy... — Rzeczywiście... — Wiesz, Staszek się ożenił na wiosnę... — Szyszałem... — Żyło się bajecznie! O głodzie i chłodziu, że z królowskim humorem... No, mnie, co prawda i dziś! Humor mi brak. Haha, baczycz, Franek, jakimi to wtedy miałem wspaniale plany, jak my to marzył, ról!... Zdawało się nam, że ziemia to łon marmuru, z tego wedy posag wylujemy... Ty pisa wtedy wiersze... Jeszcze dziś pamiętam, jak mi deklarowali z niebotycznym patosem: — Kiedy baczycie łóstwa drze mia. My przyszylił bojów archanioły... Albo to, baczysz Franek:

— Chęć, walk, oślepiających błyskawic i grzmotów I życia, życia! Chęć burz, co wyrwą ludzkość wzdłużnych opłotów. Niech młodych twarz ukazę słonczną... — Pewnie już potem nie nie piśiesz!... Książki miał się serdecznie: — Ty zawsze, jak widzę wybor nie deklarujesz... — Dajmy temu pokój — szepnął książka, mierzając niechcinnie brwi. Po krótkim wstąpieniu mu na blade czoło, wparł twarz na dłoń, zdumiał się. — Wiesz, Franek — mówił dalej podniecony medyk — dopiero dziś szersze ci wyznam, żeś nigdy nie przypuszczal, że ty to stಾನiesz księciem... Co komu przeznaczono... — Ty taki bujny, taki zwy, z taką siłą wygłaszający „poganские basia życia... No, ale jeśli tylko szczęśliwy, naprawdę szczęśliwy... z całej duszy — Dzieki niebiosom, mamy dziś taki bajeczny dzień. Nie myślałem nigdy, że się tak rozruszamy... Po tej bezustannej mowotwie bieganie na linkie uniwersytet... znowu ciekła odycha pełna pierś. Taka szersza wesołota na wszystkich twarzach. Nasza muzyka... chłopcy, dziewczęta... W tej chwili jedna z tancerzek przywołała do medyka i chwyciła go za rękaw: — Chodźciez panie, potaneczcie się! — Za chwilę medyk i dziewczyna dosiili się już przed muzykami, dyszac z użycia. Książka siedział na krześle, oddechając ciężko. Siedział, jakby przywołany i patrzył sennym.

— Nie uwierzycie, jęgonowia — wola mi cały gno jedna z bliższych krenznych — jak my wszyscy wesośli, jak nie też przecie kładza w wodzie doczekali. — Dyt i my haw w sąjedźstwie strasnie radzi, jęgonowia! Mój chłop, nie wyzytywać, trzymaj was do chłupu... — Wiedzi to honor dla całej wasi, wielki honor — kłose poważnie i z przejęciem wój! Mawiana. — Trzydziesiąt róków mija, jak ta z nasza wia nie było kładza. Odgåd umarł kładzi Bohel — bazyście go, przyjeźni? — O dyt cozym nie baczyl. — Ten, co to w Szarzelonwie koło Tarnowa był proboszczem... Odgåd jemu sie zmarlo (wiczný odjocnyk razc mu kład, Fanie), to ta z tej was nie było kładza. — Amby sie naszad, że to już takie ról... — I znowu go mamy, chwala Pa m Jęgonowia... — Panierwa będzie dla całej wasi isławawcy, jęgonowia! — A przynie też i rodzicom dopomocnie. Bedzie im lżej na starość. — Ej lży, lży!... Tymczasem doktor imięnie się głowio i przypija do dziewięty. Szczęcie on do dziewięty, lub zarłowie z kłomozkami, które czynio odwarżają się znowozdżone. Dziewięty, amiele do Porobkielom, na kładza ogpogładza zedłeka, z utranianiem. Czuję przepaść sakramentu. — A młody primicyant ugina się niemiad pod jarzmem powszechnie go wesoła. Chciały dotrosić się do ogólnego tonu, zchodzący każdemu odpowiedniośi on przyjmonego kładzi kładzemu z osobą podoba kławać alimiechem. Wierc, mimo zmoczenia, wzdłozenie przyklozie kładzemu i ulimiecha się do wesołki. W serdeczmem wopieniu wól szczępa po choinach, wiedz-

Z ŻYCIA POLONJI ARGENTYNSKIEJ

OBCHÓD ROCZNIC SIERPNIOWYCH W SEKCYJ ZW. "DOM POLSKI" W SANTA FE

Uroczystość obchodu "Cudu nad Wisłą" rozpoczęto o godz. 8-ciej po południu. W krótkiej przedmowie p. prezes Stępiński skreślił dzieje starej Polki, aż do ostatnich czasów. Następnie został odczytany list, przysłany przez p. ministra Dr. Mazurkiewicza, straszający do dokładnie przebieg walk ostatnich czasów, tak sławnej i godnej imie-

nia Narodu Polskiego, jaką była "Cud nad Wisłą". Po przeczytaniu wst. pod listem, wzmiancono gronki okrzyki na cześć **Hercypospolitej** i **Polonii** i jej **Obrońców**. W pierwszym rzędzie prezydenta Ignacego Mościckiego, Józefa Piłsudskiego i wielu innych. — Potem zostało dokonane zdjęcie ogólne. Odchód za kończące o godz. 18.40 minut.

NA CZELE WSZECHŚWIATOWEJ EKSPEDYCYJ DO PROPAGOWANIA IDEI POLICJI MIĘDZYNARODOWEJ, STOI POLAK - KAPITAN PIETRZYŃSKI

W ubiegłą sobotę do lokalu Związku Tow. "Dom Polski" przybyła bawliwa w Buenos Aires w podróży naokoło świata ekspedycja międzynarodowa, mająca na celu propagowanie idei dyplomaty francuskiego **Paula Boncoura**, odnośnie utworzenia przy Lidze Narodów - Międzynarodowej Policji.

Bawięcy wówczas w lokalu Związku polacy nie mogli wyjść z podziwu i zarażeni radością, dowiedziawszy się, iż na czele tej ekspedycji zwanej ekspedycją "Wanderwell", stoi Polak, kapitan wojsk Stanów Zjednoczonych, p. W. **Wanderwell-Pietrzyński**, który oświadczył w towarzystwie swej żony, p. **Aloha Wanderwell** oraz swego adjułta, przyjechał do Związku "Dom Polski".

Ekspedycja powyższa, na której czele stoi nasz rodak, już od roku 1922 znajduje się w podróży po wszystkich lądach i morzach świata, i dotychczas objechała, bądź to samochodem, motocyklem, aereo planem, bądź też ślankiem lub zwozonym rowerem 4 kontynenty świata, t. j. Europę, Azję, Afrykę i Amerykę w tym 57 państw.

swej ostatniej wyprawie, z której zdjęcia filmowe (jak również i z innych wypraw światowych) wysunęła ona od kilkunastu dni w pierzei szereżnych kinematografach Buenos Aires.

Do Argentyny ekspedycja "Wanderwell" przybyła na samochodach swej własnej konstrukcji (z napisem "Wanderwell") wprost z Brazylii, po zbadaniu dziesięciu puszczy "Mato Grosso", które ekspedycja przebyła za pomocą hydroplanu tytu "Junkers".

Kapitanowi Pietrzyńskiemu w jego niebezpiecznych podróżach dzieł nie sekundaży żona jego, p. Aloha Wanderwell, która pomimo posiadała na zaledwie 24 lat, jest już od ośmiu lat w podróży. Oprócz żony, jest ona dzielącą towarzyszką, pełniąc funkcje szoferki, lotnika, mechanika etc. gdyż wszystkie te czynności sympatyczna p. Aloha raz wyśmienicie. Z kapitanem Pietrzyńskim jest ona zaślubiona o 6-ciu lat i posiada z nim dwoje dzieci, córki i synka, zylęgający stale we Florydach.

Niezłomowani podróżnicy opowiadali wiele ciekawych rzeczy o

zowie. Opinia u władz tut. o nas jest bardzo dobrą. Mile żegnani goście z miasteczka Corpus odjechali pełnie zadowoleni już po pomocy ze słowami: "na drugi raz jeszcze więcej nas przyjedzie was". Pozostali goście miejscowi bawili się prawie do godziny trzęsieniem w nastroju zadowolenia i chęci powtórzenia się drugą takiej zabawy w jaknajkrótszym czasie.

Z ŻYCIA KOLONJI POLSKIEJ W BERISSO

Ostatnie występy naszego Kółka amatorskiego można zaliczyć do udanych pod każdym względem — gdyż tak interesatki przedstawienie, jak gra aktorów i wreszcie liczbą widzów nie pozostawiały nic do życzenia a dzień 5 września - pierwszy rocznica rewolucji — porzuciła z tego powodu wiele miłych wspomnień w uśmiech naszych rodaków.

placę stała się pierwszą gospodynią we wsi. Magda też podstarzała, ale się krząta wciąż rado, zastawia stoły - bo gości lada chwila spodnie wać się trzeba. Już i wlecznie zadawiała Sawulina z niezapór wraca a za nią wać goście z Antkiem (Maciorowski) - pierwszym żubym i Jędrzejem (Wienoński) na czele - prowadząc za sobą krakowską muzykę. Wesely krakowiak wnet przasza ciszę i podrywa nogi weselników - a Antek przypływuje modę krakowską, w przerwie tańczonej do muzyki. Weselość udeiliła się aż i - bo i tam w taki muzyki słychać przypływanie akcentów. A Krakowiak, wykonany zupełnie poprawnie przez parę tancerzy wyborczych w oryginalnych krakowskich strojach (których użyłszy towarzystwo "Wolna Polska" z Buenos Aires) czarują oczy widzów, z półśrodk których niejeden poraz pierwszy miał okazję zobaczyć ten ludowy taniec polski w jego prawdziwej postaci. Lecz w tem nadbiegł Wojuś (Florjan Nowak) i oznajmia, że Jasio już jedzie - już jest kolo lasu. Wszyscy wybiegają na jego spotkanie - tylko ojciec z Jagusią adjułta, bo tu go żegnał - tu się z nim znów połączyć pragnie. Kiedy wreszcie Jasio ukazuje się we drzwiach - długo nie mogą przemówić do siebie i wreszcie padają sobie w objęcia i trzymają w długim-serdecznym uścisku podczas gdy drzewami tłoczają się ludzie, a muzyka znów trafia Krakowiaka.

Nasze wieści rozpoczął się o godz. 8 monologiem p. Gruszczyki, - pod tytuł: "Przed sądem" oraz dialogiem, wykonanym przez pp. Zeromskiego i tegoż Gruszczyki. Następnie scena (o raczej bogata) izba wleczniacza, zapoznana w ornamenty ludowe przez p. Wysokelwójkę i zapelniała się urogiem Krakowianami ze sztuki "Sierocę wiano". Najpierw więc oglądaliśmy podstarzała Magdę (p. Wysłkielwa) przyznającą sobie w piosenka, że przebrabiera za młodą, trzeba jej było starszą panną na starość pozostać - krzątała się je dnak razno około gospodarstwa domowego - w czem jej niechawem przeszkadza swoim przybyciem u bogu, ale rodzawa, taka prawdziwie krakowska "Krasawica" - wiochna Jagusia (p. Gućcia Siemaszówna), która w sobie rozkochala wszystkich chłopców we wsi - a ostatnio i ledwego syna - bogatego Wojuś (Chlebicki) w którego izbie rozgrywa się ten dramat. Wojuś chce swego Jasia (p. Wyskiel) wydać za wychowawcę ze dworu i o- trzymamy od ekonomia przez żyda (p. Motyka) dobra wieści - że sprawa kaptowania dziedziela dla przychylecia się do tego małżeństwa, izbie dobrze - roi ze swym krewniakom (p. Mucha) najpiękniejszego marzenia - jak to syn przez związek ze szlachetnicą, podnieście ród Nowaków - jak to miło będzie w domu, gdy taka synowa w nim gospodarzy będzie - gdy w tem Sawulina (p. Szymańska) goniona z kł jej z Jagusią - bo jej ponęd syna balamucha ta dziadówka - demasku je przed nim stosunek miłosny jego syna z biedną starotą - i obala od razu wszystkie zamki, zbudowane na lodzie. Jasio zupełnie poważnie kocha wybraną swego serca i ani mu w myśli wysokie ambicje ojca. Dochodzi do takiej tragedji, że dla Jagusi wyjechała się ojca i całego dziedziela i rusza w świat, aby pracą ciężką zdobyć środki do polaczenia się z Jagusią. Akt pierwszy kończy się efeklowną sceną, gdy ojciec w strasie syna widzi kare boza za pycbę i rusza się krzyżem przed obraz Boga. Hodzicy, wynajęci swą wina - gdy syn z piękną na ustach odchodzi - może na zawsze - z chęty ofjowskiej.

Wielkiemu podziękowaniu p. J. Kozłowskiemu. — Nie przepowiadamy Panu specjalnych rezultatów. Konsulat Amerykański miłośni się przy ulicy Avenida Roque Saenz Peña N. 567 (II piso) p. K. Lasowskiemu. — Nawet w "Wolnej Trybunie" nie zamieścimy. Nie będziemy reagować na wulgarnie wyczerpy rysunkowe owego p. malarza (artystry) (?). Pogoreckiego, jak też dotychczasowego redaktora "Przyjaciela Ludu", a dla złagodzenia Pańskiego oburzenia na tego rodzaju pacyfikę, występy panów z "Przyjaciela", pozwolimy sobie przytoczyć następujący zwrot: "Pierzeczka, wiatr wieje, "Głos" jeno z litoficja umiaccia się i smięje".

Berisso, 8. września 1931 P. M. Bemnowski

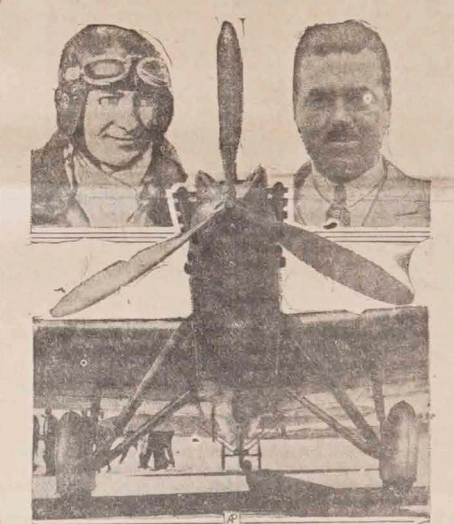
Podziękowanie

Zarząd Związku Polaków w Berisso dziękuje serdecznie kółku amatorskiemu w Berisso za zgotowa nie dla całej kolonii przez swe występy na scenie tak pięknej strawy duchowej, a Towarzystwu "Wolna Polska" w Buenos Aires, za umożliwienie temuż kółku, przez bezinteresowne wypożyczenie strojów krakowskich - tak pięknych występów. Niech żyje współpraca między towarzystwami!

Za Zarząd: F. Czarnyszewicz sekretarz. B. Ohtuszek prezes.

CZYTELNICZY WYCHODZCY POLSKICY!!! PAMIĘTAJCIĘ, ŻE EGZYSTENCJA WASZEGO PISMA W WASZEM REKU A ZATEM — NIE ZWLEKAJCIĘ I OPLACIĆ PRENUMERATE

KATASTROFALNY KONIEG FRANCUSKIEGO LATU DO TOKIO

Lebrich i Mesnin zginęli w okolicy Ufy.

Moskwa 12 września. Francuscy lotnicy Lebrich i Mesnin podczas lotu do Tokio spadli na ziemię w okolicy Ufy i obaj zginęli na miejscu. Rząd Sowiecki wysłał natychmiast samolot ratowniczy na miejsce wypadku. Józef Lebrich (na lewo) i Marcel Doret, który ocalał, skaczące ze spadochronem. Wórkod aparat, użyty już podczas poprzedniego lotu do Tokio.

PIERWSZORĘDNA POLSKA RESTAURACJA "GASTRONOMJA" ul. RECONQUISTA 869 U. T. 31, Retiro 1326 właściciel JÓZEF KOWALSKI Śniadania, obiady, kolacje. — Przekąski o każdej porze dnia. Na zamówienia specjalne obiady i bankiety. Bufet znakomicie zaopatrzony. Wielki wybór win krajowych i zagranicznych. Kuchnia pod kierownictwem wielkiego mistrza sztuki kulinarnej. Obsługa bardzo staranna. — Ceny umiarkowane.

SZKOŁA NURKÓW W KIEL'U

Niemiecka marynarka posiada w Kiel'u szkołę nurków, której uczniowie przechodzą gruntowne wyszkolenie. Do jednego z ćwiczeń należy spacer w stroju nurka, celem przy wyważeniu uczniów do tego ubioru.

Corpus, dn. 29 sierpnia 1931 Do Redakcji tygodnika "Głos Polski"

Obchód "Cudu nad Wisłą" w Tow. T. Kosciuszki w Kazimierzowie (Corpus, Misiones) W dniu 23. sierpnia kolonja Corpus obchodziła uroczyste rocznicę "Cudu nad Wisłą". Już z rana powiewały chorągwie nad Domem Polskim a salon ubrojeny w barwy polskie i argentyńskie oczekiwał na gościnne przyjęcie gości. To też o godz. 5 wieczorem zapanował ruch po kolonii i wesołym nadejściem auta pełnego kolonistów ich żon i dzieci. Uroczystości "Cudu nad Wisłą" urządziła Tow. to też salon po brzozi został wypełniony publicznością. Za sceną rojno, a na sali słychać kiedy się śmieje? Za chwile dzwonek i kurtyna się rozsuwa.

Na scenie młodzież dorosła wraz z dziećmi szkolnymi odśpiewała hymn argentyński i polski, poczem pan Lagutt przez wygłosił swoje wstępne w języku arg. i polskim, mówiąc o znaczeniu obchodu sierpnio-wego Następnie naucz. A. D. omówił szczegółowo znaczenie Cudu nad Wisłą i wygłosił odczyt o bitwie pod Warszawą.

Po odczycie nastąpiła paromi-nutowa przerwa w czasie, której amatorzy przygotowali się do występów na scenie. Odegrano sztukę teatralną p. t. "Majster i Czaradnik". Amatorzy bardzo do- brze wywiązali się ze swego za- dania.

Pan Szarucki (Jan Kott) jako zawodowy piłak i zawodniak tak rozbiwał publiczność, że oklaskom nie było końca, a Pani Szarucka (Ludwika Kott) jego bardzo dobra gospodyni, lecz bardzo nerwowa stara się naprowadzić swego męża na dobre drogi, używając środków nagodnych i bardzo ostrych lecz też nie pomagają i mają porzucić ognisko domowe — idzie hułać z przyjaciółmi — Jyd (Fr. Jęz) częcha na jemu majątek. Panna Basia (Cecylia Skrzydlewska) ich córka martwi się kłótnią domową i widzi ratunek w małżeństwie z panem Jędym (Jan Śmieczalski) który odznacza się pracą i uczciwością w warstwie Szaruckiego i ten przez posłobienie. — Basia ratuje warstwą uciążłą sumką a reszta dostaje od nieznanego (Wł. Tużkiewicz) który pokochał Kaspra tylko dla tego, że był pracowitym i uczciwym. Pan Lywikalski (Lud. Stąpor) człowiek wywołany przyrzucił sobie Basia ratuje warstwą uciążłą sumką a reszta dostaje od nieznanego (Wł. Tużkiewicz) który pokochał Kaspra tylko dla tego, że był pracowitym i uczciwym. Pan Lywikalski (Lud. Stąpor) człowiek wywołany przyrzucił sobie Basia ratuje warstwą uciążłą sumką a reszta dostaje od nieznanego (Wł. Tużkiewicz) który pokochał Kaspra tylko dla tego, że był pracowitym i uczciwym.

Po teatrze zborowa muzyka zagrała walczyka i nie tylko młodzież, lecz i starzy zapamiętali o troskach domowych i partych a bawili się jak przystało na polaków.

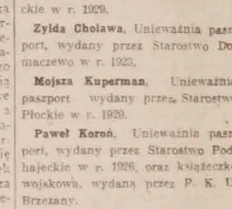
Sala nie dawno wybudowana okazuje się powolną w szerepie gdyż na każdą uroczystość coraz to więcej zjawia się gości. Tym razem przybyli także do Tow. T. Kosciuszki na obchód sierpnio-wy goście z miasteczka Corpus i cu- by reszpał nautczyckiej szkoły argentyńskiej. Nauuczycielstwo posiada jedną scenę w promieniu 90 km. Pierwsze miejsce zajmuje Posadas a po zatem nie ma nigdzie sceny aż dopiero w Kazimier-

zowie. Opinia u władz tut. o nas jest bardzo dobrą. Mile żegnani goście z miasteczka Corpus odjechali pełnie zadowoleni już po pomocy ze słowami: "na drugi raz jeszcze więcej nas przyjedzie was". Pozostali goście miejscowi bawili się prawie do godziny trzęsieniem w nastroju zadowolenia i chęci powtórzenia się drugą takiej zabawy w jaknajkrótszym czasie.

podpis Goś.

Adolf Dorem, Unieważnia pas- port, wydany przez Starostwo Plo- ckie w r. 1929. Zylia Obolawa, Unieważnia pas- port, wydany przez Starostwo Do- maczewo w r. 1923. Mojsza Kuperman, Unieważnia pasport, wydany przez Starostwo Plockie w r. 1929. Paweł Koron, Unieważnia pas- port, wydany przez Starostwo Pod- hajeckie w r. 1926, oraz książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Obrazek z niedawnych rotuchów w Berlinie: "RECE DO GORY!"

Berliński polejant rewiduje prze- chodnia podejrzanego o posiadanie broni.

OKAZJA! BACZNOŚĆ KLIENTELA! Na sezon zimowy nowo otwarty warsztat krawiecki daje sposobność każdemu ubrać się elegancko i tanio według NAJNOWSZEJ MODY Wykonuje wszelkie zamówienia na miejscu w zakresie krawiectwa. Palta, ubrania, spodnie oraz przeróbki, czyszczenia itd. Damskie płaszczki i kostjumy! PO CENACH NADER PRZYSTĘPNYCH JÓZEF MIROCHA Dyplomowany mistrz krawiecki przez Województwo Krakowskie Calle BALBASTRO 492 (wysiadak na Avenida La Plata 1700) Uwaga: Ułgi w wyplatkach dla dawnych klientów.

PIERWSZA POLSKA APTEKA W ARGENTYNIE "ZDROWIE" IGNACEGO FARBA (ze Lwowa) Dyplomowany przez Uniwersytet Argentyński LAVALLE 3100 esquina ANCHORENA — U. T. 62 - 7287 Sprzedają wszelkich polskich lektarstw po cenach przystępnych. Zamówienia na lekarstwa z prowincji załatwiamy w najkrótszym czasie. Gdzie nie mówią po polsku, tam nie jest Apteka Polska! Zastrzyki po cenach przystępnych. Dla czytelników "Głosu Polskiego" 10 proc. rabatu.

JEDYNA POLSKA FOTOGRAFJA wykonuje wszelkie roboty fotograficzne po cenach ekonomicznych. ZA KAŻDE 12 FOTOGRAFII JEDEN PORTRET KOLOROWY D A R M O Sprzedają Artykułów Fotograficznych dla Amatorów Aparaty i Wstążki "Kodak" CORDOBA 3814 BUENOS AIRES Uwaga: Dla członków Towarzystw należących do Związku "Dom Polski" 10 proc. ustępstwo.

